

Վահան Տերյան

Կապույտ ծածկոցն իջավ ցած

Կապույտ ծածկոցն իջավ ցած,
Մեղմ ու անուշ իրիկո՛ւն,
Վառիր լույսը, վաղ անցած,
Լուսն ցնորք, իմ հոգում:

Ամայացած իմ սրտում,
Մենության մեջ իմ սև տան,
Փոփր քնքուշ ու տրտում
Ժպիտը քո խնդության:

Թույլ տուր նորից սիրելու
Առօրյական աշխարհում,
Արշալույսը քո հեռու,
Հայտնությունը հմայուն: